

FARNOST

KARVINÁ

KARVINÁ-DOLY

Náše Farní Rodina

Nasza Rodzina Parafialna

ročník XI. / číslo 109.

červenec, srpen 2020

Co najdete v tomto čísle

Jak plynul školní rok a prázdniny se přiblížily	s. 3
Life is amazing	4
Toto místo je zajímavým fenoménem – rozhovor s Karin Lednickou	6
Abych tu žil	8
POCHOPIT CÍRKEV: Nekrolog	9
KNIHOVNICKÁ OCHUTNÁVKA: A. Pintířová – <i>Padá mi to z nebe</i> M. O'Brien – <i>Apokalypsa</i>	10
PAPEŽOVINY	11
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: jagodzianki	12
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	13
Úmysly mší svatých 06.07.-06.09.2020	14
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE: Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných Liturgický kalendář Rozpis mší sv. za kněžská a řeh. povolání Rozpis mší sv. za spol. Živého Růžence Rozpis mší sv. za ochranu lidského života	17 18 18 18 18
FOTOREPORTÁŽ: Péče o farní včelstvo První svaté přijímání	19 20

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata :)

Vstoupili jsme do druhé poloviny roku 2020. Také se vám zdá, že první polovina roku nějak utekla? Na „vině“ budou různá anticovidová opatření. Přeci jen s tímto virem žijeme již plné 4 měsíce.

Červenec je u nás neodmyslitelně spojen nejen se začátkem druhé poloviny roku, ale také letních prázdnin. Děti se radují, protože nejbližší dva měsíce nebudou muset trávit u knížek, počítačů, papírů a nebudou se muset učit. Učitelé se radují, protože si můžou trochu odpočinout a pomaličku se chystat na další rok. Letos se navíc radují také rodiče, kteří na čas nahradili učitele, že již nebudou muset se svými dítky vysedávat nad hromadou učení. Ano... radost a odpočinek – to jsou dvě slova, která by měla nejlépe vystihovat období prázdnin. Myslím, že o nutnosti odpočinku není třeba mnoho psát. Každý snad chápe, že nemůže pracovat a vůbec fungovat pořád na 100%. Ale co radost? Je vůbec možné se radovat, když nám COVID v mnohém narušuje naše plány? Různá opatření a omezení jsou možná mrzutá, ba až otravná, nicméně důvod k radosti se vždycky najde. Slunečné počasí v den výletu, volné parkovací místo na jinak přeplněném parkovišti, podařená dovolená, příjemně strávený večer... stačí se trochu rozhlédnout, vnímat a zamyslet ;-)

Červenec bývá v diecézi také obdobím kněžských změn. Letos se změna týká také naší farnosti, respektive našeho farního vikáře. P. Adam byl s účinností od 01.07.2020 ustanoven administrátorem excurrento farnosti Havířov – Prostřední Suchá. Co to znamená? De facto stejnou situaci, jakou máme v Karviné-Dolech. P. Adam bude dále farním vikářem v Karviné a navíc bude dojíždět do Suché. Přejeme mu mnoho síly v nových povinnostech.

Letní prázdniny jsou obdobím odpočinku a radosti. Pamatujme, že i když nyní jsou mnohé aktivity uspané, farnost dál žije. Před námi jsou červencové poutě sv. Anny, farní a ministrantský tábor, několik slavností, turistické atrakce, ale především každodenní pozvání na blízké setkání s Ježíšem v Eucharistii. Nezapomínejme na Něj a nesme Jej všude, kam se vydáme, třeba i do práce :) Krásné a odpočinkové letní prázdniny.

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází kontrolou. Obrázky převzaté většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: tondruszova@doo.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Andrzej Szyja, Anna Špírková, Anna Strzelcová, Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Markéta Bogoczová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vyjde: neděle 30.08.2020

Uzávěrka: pátek 21.08.2020

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Jak plynul školní rok a prázdniny se přiblížily...

Stojíme na konci školního roku a začátku prázdnin. Uběhlo 10 měsíců povinností i starostí. Když jsme vstupovali do toho školního roku, nikdo z nás netušil, jakým směrem se bude ubírat. Oslava Vánoc a poklidný vstup do Nového roku nenasvědčovaly tomu, že se naše životy za chvíli na čas změní.

Když jsme Popeleční středou vstoupili do postního období, chtěli jsme se v tichu a ve společenství věřících připravit na Velikonoční svátky. A ejhle, ono bylo všechno jinak. Jeden námi neviditelný a agresivní virus nás uzavřel v našich domovech, abychom ochránili sebe i své blízké. Největší újmou byla nemožnost účasti na mši svaté. Byli jsme odkázáni na virtuální svět, kdy jsme se v klidu svého domova a v kruhu svých blízkých semknuli, ale přijali Tělo Páně jen duchovně. Toto bylo, aspoň pro mě, velmi ochuzující, ale uvědomila jsem si, jak velkou hodnotu má svátost Eucharistie. Čím víc se blížily Velikonoce, tím více jsem přemýšlela nad tím, jak je prožijeme. Krásným znamením byla možnost rozsvícení Velikonoční svíce „Paškálu“ v našich domovech a umístění na okno. Skutečný důkaz Světla Vzkříšení a víry, že toho neviditelného a agresivního vira porazíme, protože zmrtvýchvstalý Kristus bude naší posilou.

Na závěr Velikonoční Vigilie zazněla virtuální píseň naší scholy „Hosana zní“. Tato píseň je důkazem toho, že pár úžasných lidí se dokáže spojit ze svého koutu domo-

va a vytvořit nádherné souznění. Často žijeme v době uspěchanosti, práce, stresu a nevnímáme lidi, na kterých nám záleží. Nenadešel ten správný čas k zamyšlení se nad sebou a vnímáním maličkostí, které jsme přehlíželi? Rodina, aby v dnešním čase přežila, musí mít finance, kariéru, zabezpečení...Tyto ukazatele jsou jenom lidské potřeby. Měli bychom více vnímat lidi kolem sebe, co prožívají, jak se cítí, co je trápí. Třeba budeme více obohaceni než penězi.

Často jsem slyšela z úst lidí, že virus je trest a proto ho Bůh seslal. Omyl, Bůh netrestá a neposílá zlo, ani by nám nenadělil tolik, že to nezvládneme. On miluje a to takovou láskou, kterou my si ani nedokážeme představit. To není trest, ale reakce toho, co Bůh pro nás stvořil a dal nám to. Přírodu, slunce, vodu, rost-

liny, zvířata a samozřejmě lidi, které máme rádi. Kéž bychom si uvědomili, jak štědrý je Bůh k nám. Měli bychom Mu svou štědrost oplatit, tím, že začneme vnímat, co Bůh pro nás na začátku věku stvořil. Víím, že to není věc jednotlivce, ale více lidí. Kdo první začne a bude to dobré, ostatní se přidají.

V době karantény jsem si uvědomila, jak velkým obohacením je rodina. Se svými dětmi si často pouštíme písně a mimo jiné jsme narazili i na tu, která je odpovědí na naši otázku, proč se nám to stalo. „Uzdrav svou zem“. V této písni nám Bůh jasně mluví o pokoře, o vyhýbání se zlým skutkům, tehdy nás vyslyší v modlitbě, uslyší náрек náš a zem uzdraví. Tato píseň by pro nás mohla být právě oním začátkem, jak začít vnímat to, co Bůh pro nás stvořil na začátku věku.

Přeji Vám krásné a klidné prožití prázdninových dní v kruhu svých nejbližších. Uvědomme si, že každý člen rodiny má svou cenu a že sílu rodinného soužití nemůže nic porazit.

Zuzana Stryjová

Life is amazing

Jaro bylo smutné a mnozí z nás předpokládali, že i léto letos budeme muset prožít zahalení, osamocení a vystrašení. Postupně jsme vylézali ze tmy. Snad díky vylepšení situace, či snad díky tomu, že médiím a politikům už došla slova, která nás ze začátku tak paralyzovala. Před námi byly rozprášené cíle, které jsme naplánovali na prázdniny. Raději jsme zrušili letenky do zahraničí a festivalové vstupenky na mega festivaly jsme schovali do šuplíku, na příští rok. Pomalu se, ale nacházely varianty, jak se aspoň z části dotknout původních verzí velkých akcí. A tak pár šťastlivců se už mohlo přímo účastnit desátého ročníku festivalu Slezská Lilie. Kdo se neúčastnil osobně, měl možnost sledovat televizi Noe, která vysílala přímé přenosy koncertů a mše svaté. Tento rok byl hlavním celebrantem nedělní mše svaté apoštolský nuncius Mons. Charles Daniel Balvo. Hlavním hudebním magnetem festivalu byla jedna z nejvýraznějších hudebních osobností současnosti, Beata Hlavenková, která v červnu získala hudební cenu Anděl za sólovou interpretku – album Sně.

O Vánocích mi Ježíšek nadělil dva lístky na festival Hradecký Slunovrat, konaný v Hradci nad Moravicí. V květnu ještě nikdo nevěděl, zda festival bude, ale skvělým pořadatelům se podařilo vymodlit i vybojovat jeho existenci. Snížil se počet možných návštěvníků a festival se rozdělil na letní a podzimní část. Vymodleno bylo i víkendové počasí.

Velmi doporučuji pustit si skladby dvou zpěvaček, které mě hudebně i hlasově velmi oslovily. Bára Zmeková a Marie Puttnerová. Je to opravdové pohlazení.

Přednáška Pavla Kosatíka – České století, byla pro mnohé potěšením a vírou, že existuje snaha vnímat

Hradecký SLUNOV RAT

Nepršelo, nebouřilo a teploty byly nadprůměrné. Festival zahájil Hradišťan s Jiřím Pavlicou. Velmi silným momentem byla slova duchovního správce hradecké farnosti Marcina Kierase, který pronesl modlitbu za Miladu Horákovou, všechny oběti totalitních režimů, ale také za ty, kteří tyto křivdy způsobili, za ty, kteří je schvalovali a i za ty, kteří je stále schvalují. Poté následovala píseň se slovy Jana Skácela – Mrtví.

*Stále jsou naši mrtví s námi
a nikdy vlastně nejsme
sami*

*A přicházejí jako stíny
ve vlasech popel kusy hlíny
Tváře jakoby vymazané
A přece se jen poznáváme
Po chrpách, které kvetly
loni*

*Slabounce jejich ruce voní
Tiše mne zdraví jako svého
Hrbáčka času přítomného
Stále jsou naši mrtví s námi
A nikdy vlastně nejsme
sami.*

V tu chvíli tam byli všichni ti, kteří už tam se mnou být nemohli, ale určitě by rádi byli. Díky za vaši přítomnost Ester, Kost'o...

naše dějiny i současný stav nezkresleně a korektně. Stejně tak, mile překvapila beseda s armádním generálem Petrem Pavlem. Člověk vystupující s velkými zkušenostmi, vědomostmi, ale zároveň s pokorou. Možná pro mnohé z nás vyhovující kandidát na prezidenta. Kněz Zbygniew Jan Czendlik asi po prezidentském křesle netouží, ale jeho vystoupení bylo také pro mnohé obohacující.

Při sobotním nočním koncertě kapely -123 minut jsem při poslechu a pohledu na kytarového virtuosa Zdeňka Bínu vzpomínala na povídku L. Heryána.

„Bratře!“ pevně mne obejmě Zdeněk z kapely -123 minut. Trvá to snad minutu, je to zvláštní a velice silné. „Musím ti popsat, jak mne zasáhlo světlo!“ pokračuje Zdeněk. „Občas to chci někomu říct, ale komu? Těžko to někdo chápe.“ Vidím se s ním takto osobně poprvé, ale přesně mu rozumím. On to ví, zná mě z rádia. Rozumím tomu, co se s člověkem stane, když potká světlo, které ho zasáhne, jak se mu to stane jedno všední odpoledne v tramvaji! Jak se světlem přišlo štěstí, které se vůbec nedá popsat! Jak to trvá, a už je to několik let!.....“

Najednou jsem přestal mít potřebu někoho soudit.“ Líčí mi Zdeněk. „Je zajímavé, že lidé v tramvaji se přede mnou rázem změnili. Začal jsem je vnímat jinak, v jiných souvislostech, s pochopením a soucitem.....

Zdeněk bere kytaru a jde na pódium. Je kytarovým virtuózem i vynikajícím zpěvákem. Jako první potmělou Lucernou zní jeho píseň *Life is amazing* : „Život je úžasný / jako když jsem / to ráno vyšel / ztratil se / a byl nalezen ./ Život je jako když jsem / utratil poslední korunu / a zjistil / že vše už je zapláceno dvakrát.“

Byla půlnoc, teplo a nad Hradeckým nádvořím svítil ostře měsíc a hvězdy... a život byl úžasný.

Nedělní program zahájil Robert Křesťan a Druhá tráva. Stejně příjemné mrazení teď, jako před třiceti pěti lety, kdy jsem se s tímto muzikantem hudebně poznávala.

*„Když přepadá mě tíseň
a když hledám odpověď,
když všechny klíčky naděje
ve mně dusí slzy a sněť,
někde hluboko se zvedá slabý hlas,
co mocně zní,
navzdor protivenství
a morálce zoufalství.
Nerad obracím se zpátky
a měřím své pochybnosti,*

*jako Kain se musím postavit
té lavině událostí.
A v té hektické chvíli
vidím ruku věčných sil
v každém zrnku písku,
v každé kapce, již jsem pil.....“*

A to už se na podium staví Milan Tesař, moderátor rádia Proglas a předává cenu za krásu slova, kterou mimo jiné Robert Křesťan také vlastní. Tento rok ji obdržel hudebník a výrobce kytar Jan Fic.

Taky znám jednoho vyráběče kytar i jiných hudebních nástrojů, skladatele, textaře a písničkáře a občasného člena naší karvinské scholy. Možná jednou.....

Dál na programovém letáku čteme – Utajená kapela. No to je hádanka.

Nepátrám po vyzrazení, ale přemítám v mysli, kdo by to mohl být a koho bych si tam tak přála. Myslím, že nikdo lepší tam být nemohl, byli jsme nadšeni já i manžel. Písničkář Jakub Noha, ten, který nás před třiceti lety přivedl k sobě.

*„Motýlí hra, při níž se tančí valčík
A já tě chci a ty mě taky chceš.
Jenže co bude dál,
to nikdo z nás už neví
budem se chtít
a budeme si odpouštět.“*

Dokonalou tečkou za festivalem bylo představení Dejvického divadla. Šestice herců – Ivan Trojan, Klára Melíšková, Simona Babčáková, Martin Myšička, Zdenka Žádníková a Tomáš Jeřábek se v první půli dějství představili každý zvlášť, sice dle scénáře, ale jak se říká dle pravdivých životních událostí. V publiku bylo hodně smíchu. Druhá půle – dramatizace vraždy Litviněnka, pak humorná nebyla. Viděli jsme ale dokonalé herectví a potvrdili jsme si, že vyprodaná představení tohoto souboru jsou zcela oprávněná.

Druhá část festivalu bude v říjnu, těším se a doufám, že proběhne. A kdo se na festival nedostane a v Hradci nad Moravicí ještě nebyl, jeďte se tam podívat. Nádherný zámek, park, louky, nádvoří, milí lidé a asi místo skvělých nápadů a uskutečnitelných plánů.

Kamila F.

Toto místo je zajímavým fenoménem

Zdánlivě cizí, ale vlastně naše nadaná autorka Karin Lednická vydala v letošním roce první díl své románové kroniky Šikmý kostel. Čím si stará Karviná získala její pozornost i srdce? Co zajímavého se dověděla během sběru materiálů pro knihu/knihy? Jaká byla stará Karviná začátku 20. století?

Můžete se našim farníkům krátce představit?

Narodila jsem se v Karviné, vyrostla v Havířově a teď bydlím v Ostravě. Před rokem 1989 jsem pracovala v několika průmyslových podnicích, potom jsem byla novinářkou, překladatelkou a majitelkou nakladatelství. Poslední čtyři roky se věnuji psaní trojdílné sagy o staré Karviné, od loňského dubna jsem na volné noze, abych se mohla psaní věnovat naplno.

Čím Vás Karvinná zaujala, nebo čím Vás uchvacuje dodnes?

Na samém začátku mě zaujal jeden příběh, který mi vyprávěla pamětnice a který je zakomponován do prvního dílu Šikmého kostela. A čím více jsem se dozvíдалa, tím silněji moje zaujetí starou Karvinou rostlo. To místo, jeho historie a především lidé, kteří v něm žili a dodnes k němu mají neobyčejně silný vztah, pro mě představuje nesmírně zajímavý fenomén. A jestli můžu, dovolím si malou poznámku – děj prvního dílu se z velké většiny odehrává v časech, kdy se ještě název Karvinná nepoužíval, ten byl přijat až v říjnu 1920.

Dobrá. Budeme tedy používat název „stará Karviná“.

Jak Vy sama vnímáte období sběru materiálu pro knihy? Šlo to samo, „stačilo vše jen sesbírat“... zasekla jste se u něčeho?

Samo to určitě nešlo. Sběr dat je mravenčí práce, a protože jsem se ničemu takovému nikdy dřív v takovém rozsahu nevěnovala, musela jsem se to učit takříkajíc za běhu. Ale od samého začátku mě to nesmírně bavilo. A velmi mi pomohla Agáta Kravčíková z Okresního státního archivu, které tímto

ještě jednou děkuji. Ostatně dodnes je Agáta jedním z historiků, se kterými intenzivně spolupracuji při psaní druhého dílu. A pokud jde o to zaseknutí – jsou témata, která navzdory rozsáhlému bádání zůstávají tajemstvím. Ale nevzdávám se naděje, že se mi je někdy v budoucnu podaří rozluštit.

Jak probíhaly rozhovory s bývalými obyvateli staré Karviné? Byli vůbec ochotni se s Vámi setkat?

Nikoho bych k setkání a k rozhovoru nepřemlouvala, to by asi byla ztráta času pro obě strany. Lidé, se kterými jsem mluvila, byli velmi otevření a ochotní podělit se se mnou o své vzpomínky. A teď, po vydání prvního dílu knihy, se mi sami ozývají další pamětníci. Z takové důvěry mám ohromnou radost. A zároveň vnímám, jak je to pro mě zavazující, pracovat s reálnými osudy lidí.

Kolik je v knihách reality a kolik fikce?

To se nedá jednoznačně vyjádřit. Kostru děje tvoří skutečné události, ať už velká historie, nebo regionální. Na ni nasazuji dějovou linku jednotlivých postav, které jsou smyšlené a jejichž osudy se proplétají. A teprve do životního příběhu těchto postav dosazuji příběhy, které mi

vyprávějí pamětníci. Některá postava jich má více, jiná méně.

V mnohých recenzích zaznívá, že se čtenáři szili s hlavními postavami a prožívali s nimi jejich osudy. Bylo tomu tak i u Vás?

Ano. Jsem autor, který se do svého příběhu noří. Když něco nechávám své hrdiny prožívat, jsem tam s nimi. A možná právě díky tomu jsou pro čtenáře postavy Šikmého kostela naprosto věrohodné a vzbuzují tolik čtenářských emocí.

Máte mezi postavami své oblíbence?

Každou ze svých postav mám ráda; každé umím rozumět. To by ani jinak nešlo. Ale pokud bych si měla vybrat, s kým strávím dnešní odpoledne, nejspíše bych zvolila Jurka. Ten uměl vždy a všude projasnit náladu.

Díky tak rozsáhlému sbírání materiálů se z Vás v podstatě stal historik :) Proto mi dovolu-
te také pár historických otázek. Jaké postavení ve společnosti měl horník ve staré Karviné? Jaká byla reálná hodnota havířského platu (co si mohl ze své mzdy dovolit apod.)?

Ptáte-li se na obyvatele Karvinné, tedy na člověka žijícího v tomto městě v letech 1920-1938, pak horník měl samozřejmě postavení výsadní. Toto samozřejmě platilo i v několika předchozích desetiletích, protože význam profese rostl zhruba od poloviny 19. století úměrně s rozvojem uhelné těžby. V době, kdy se odehrává děj knihy, umožňoval plat horníka vést právě takový život, jaký popisují – tedy dosti chudobný. Ještě horší to bylo samozřejmě za první světové války, kdy docházelo k velkým hladovým stávkám, při nichž byli i mrtví.

V knížce zmiňujete rakousko-uherskou měnu. Jak byste jejich hodnotu přiblížila dnešním čtenářům?

Ano v úvodu knihy zmiňuji rakousko-uherské zlaté, přestože v roce 1892 proběhla měnová reforma a na českých územích se už užívala rakousko-uherská koruna. Zlatky

a krejčary se ale udržely v oběhu ještě několik let. Přepočítal jsem – za jeden zlatý jste dostala dvě koruny. Proto se v Čechách říká desetikoruně pětka, ale tady u nás se tento výraz neužil.

Kde probíhala, během děje 1. dílu knihy, jazyková hranice? Případně, co byste mohla říct k jazykové situaci ve staré Karviné?

V prostoru, který mi dává odpověď na Vaši otázku, se asi nedá fundovaně odpovědět. Pomůžu si tedy čísly z výsledků sčítání lidu. V roce 1890 se k české obcovací řeči hlásilo 5,3 procent obyvatelstva Karviné, k polské 84,7 % a k německé 9,7 %. V roce 1921, tedy už po vzniku samostatného Československa, kdy za kritérium byla zvolena mateřská, nikoli obcovací řeč, se k československé národnosti přihlásilo 25,7 %, k polské 46,3 % a k německé 9,6 %. A pokud se ptáte na jazykovou hranici, tady bych si troufla lapidárně shrnout, že neexistovala. K vyhocení situace došlo až po první světové válce, s nutností stanovit hranici mezi nově vzniklými národnostními státy.

Jaké byly ve staré Karviné náboženské komunity?

Církevní příslušnost a vyznání bylo stabilnější než to národnostní. Katolíci výrazně převažovali, v roce

1910 se ke katolickému vyznání hlásilo 89 % obyvatelstva, v roce 1920 pak 87 %.

Dá se obecně říct, jací byli Karviňáci přelomu 19. a 20. století?

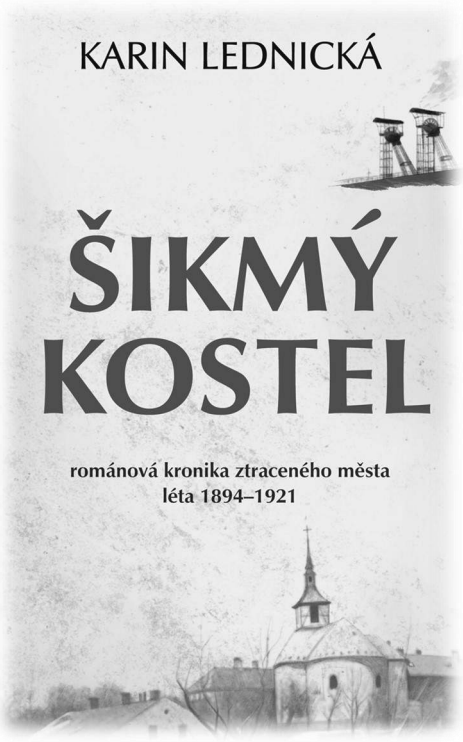
Víte, já se jakémukoli zobecnování raději vyhýbám. Ale myslím, že se můžeme přiklonit k definici z městské kroniky, ve které se píše o člověku „vrozeně dobromyslném, ochotném a při správném zacházení také poslušném. U horníků se setkáváme s nevšední svědomitostí při práci, třebaže jsou někteří vážně nemocní, ale z lásky k rodině nedbají svého zdraví“. A hornické ženy? K těm také chovám obrovský obdiv a věnuji jim v knize velký prostor. Když dostávám ohlasy od čtenářů, píšou mi, že díky popisu takto tvrdého života si uvědomují, jak dobře se nám žije dnes.

Je něco, co byste ještě chtěla říci našim farníkům?

Bylo by toho hodně. Ale vzhledem k tomu, že v současné době jsem se při práci na druhém díle propsala do časů, kdy moji hrdinové prožívají strašlivé věci, ráda bych zdůraznila význam smíření. Buďme schopni odpouštět dávné křivdy, ať už nám připadají jakkoli veliké.

Děkuji za rozhovor.

rozhovor vedla Terka

Abych tu žil

Prázdniny pomalu nabírají na rychlosti a před námi je vytoužený odpočinek. Jaké bude toto léto? Bude me opatrnější? Vnímavější? Trpělivější? Už jsme se naučili, že vše nemusí vyjít podle našich plánů. Letos bude platit víc než kdy jindy ono typické: „Nepotřebuji jezdit k moři, vždyť u nás je taky krásně.“ Že je u nás hezky víme všichni, ale někdy je dobré vyslovit to nahlas...

Návodem pro letošní léto nám může být text písně „Abych tu žil“, kterou před více než třiceti lety nazpíval Michal Tučný. Teď ji nově přezpívala skupina Jelen a svou dynamikou ji vrátila zpět do života. A návrat na hudební scénu si tato píseň opravdu zaslouží. Však posuďte sami, jako by byla psaná pro letošní léto:

...Louky mám, abych se moh' toulat,
lesy mám, abych měl kam jít.
Dlouhý proud řeky mám, abych
shýbnul se a pil,
že mám to výsadní právo,
abych tu žil.
Slunce mám, na cestu mi svítí,
štíty hor a jejich úbočí.

Lásky mám nesčetné,
abych se sám přesvědčil,
že mám to, co mi stačí,
abych tu žil.

Kapsy mám, abych v nich měl díru,
boty mám a na nich letní prach.
Pod širokou oblohou
jsem se sám usadil,
že mám chuť v hlavě si srovnat,
pro co jsem žil...

Přeji nám všem, abychom měli
z toulek po naší zemi na svých sandálech docela obyčejný letní prach,
a aby nás na této cestě krásně hřálo slunce.

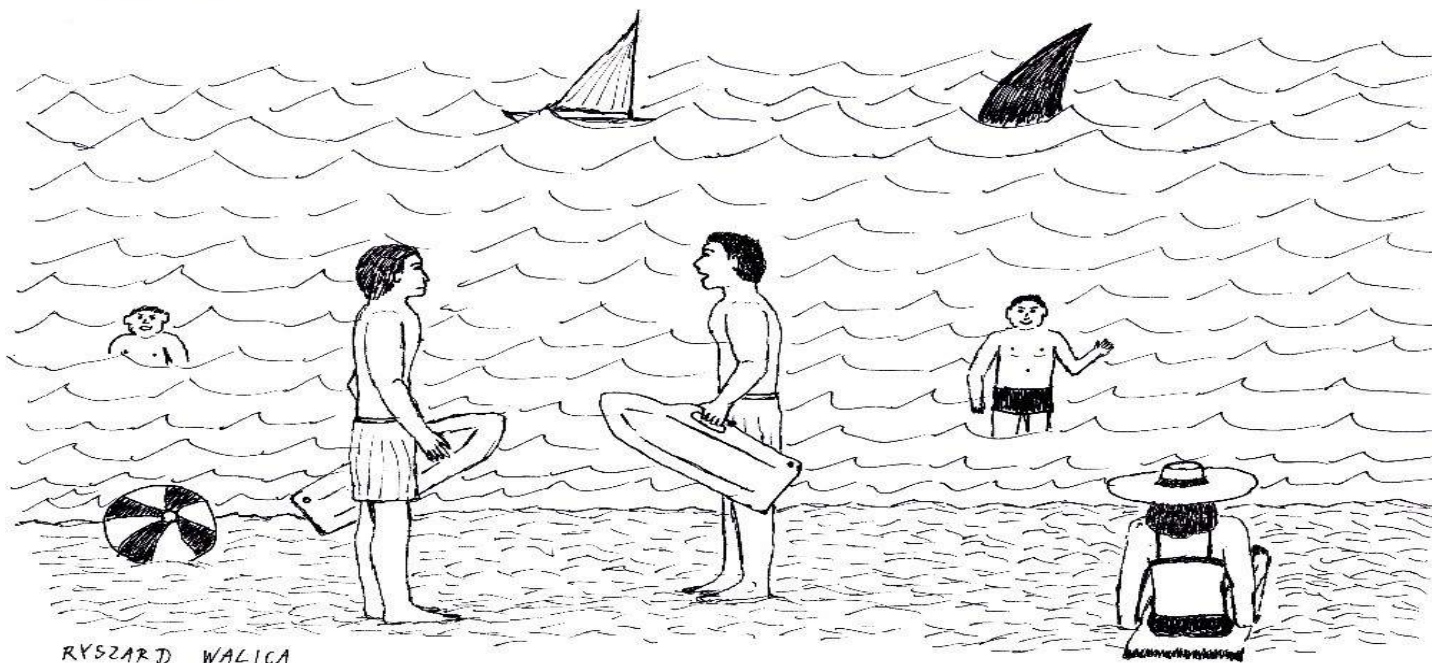
A taky vědomí, že jsme pro Boha
natolik vzácní, že nám dal výsadní
právo, abychom tu žili.

Krásné letní žití...

Anna S.

Že jsou to obyčejná slova? Pro někoho ano, pro jiného ne. Z těchto prostých slov se totiž dají poskládat vzácné okamžiky letních dnů.

PLAŻA WYGLĄDA BEZPIECZNIE, TYLKO NIE WIEM, SKĄD WZIAŁ SIĘ NAGLE TEN DRUGI ŻAGIEL...

Pierwsza połowa listopada 2008 roku, to był czas, kiedy pierwszy raz wjechałem na terytorium Bośni i Hercegowiny. Kraj ten był jeszcze zniszczony po bratobójczej wojnie, wzdłuż dróg widniały tabliczki ostrzegające, że na łące czy polu jeszcze mogą być miny a na ulicach Mostaru czy Sarajewa zaskoczyły mnie klepsydry – nekrologi wydrukowane na zielono albo chociaż w zielonym obramowaniu. Wyglądało to dziwnie, do chwili, kiedy miejscowi wyjaśnili mi o co chodzi i nagle wszystko było jasne.

Tak, właśnie przy nekrologach, klepsydrach, czy parté bym się chciał dzisiaj zatrzymać. Wspomniani mieszkańcy Bośni, powiedzieli mi o jednej bardzo prostej zasadzie. Chrześcijanie mają swój Krzyż i ten umieszczają na klepsydrach, ale muzułmanie nie mają i nawet nie mogą mieć żadnego konkretnego znaku, grafiki czy „obrazka” poza koranicznymi cytatami, dlatego drukują nekrologi na zielono. W islamie ten właśnie kolor jest traktowany jako kolor Boga. Ma to swoje uzasadnienie językowe w środowisku języka arabskiego. Tu właśnie chciałbym się zatrzymać. Oczywiście nie na kolorze zielonym czy jakimkolwiek innym.

Chciałbym raczej pomyśleć, czy w naszym postrzeganiu śmierci jest jeszcze miejsce na Boga i Wierczność.

Jest parę powodów, które powodują we mnie tego typu myśli. Od pewnego już czasu odnoszę niepokojące wrażenie, że nasze społeczeństwo wyprowadziło umieranie i śmierć z kręgu naturalnych tematów współistniejących z życiem, którego śmierć jest naturalnym końcem. Podlegliśmy trochę złudzeniu, że jeśli umieranie wyprowadzimy z naszych domów i przełożymy ten proceder fachowcom w szpitalach czy domach seniorów, to mamy pozamiatane i problem z głowy, nie musimy się trapić tym trudnym tematem. Spójrzmy, że staliśmy się krajem, o jednym z najwyższych w Europie odsetku pogrzebów bez obrzędu. W rzeczywistości oznacza to jednak brak jakiegokolwiek pogrzebu. Stwierdzamy tylko, że ktoś umarł i przechodzimy nad tym do porządku dziennego a w naszej psychice się tworzy jakaś niezrozumiała wyrwa, ponieważ nagle relacja z kimś w naszym życiu się urywa, nie ma naturalnego zakończenia. Śmiem twierdzić, że w dużej mierze jest to efektem generalnego spłycenia re-

Nekrolog

lacji, które nas łączą z innymi ludźmi. Tekst nam zastępuje komunikację na żywo i tak jest „wygodniej” ponieważ możemy wypisać się z tego, co w nas, wyedytować komunikat, nie bacząc na bezpośrednią i naturalną reakcję drugiej strony i nie biorąc pod uwagę wszystkich informacji przekazywanych niewerbalnie. Wspomniana wygoda powoduje wkraczanie „oddalonej reakcji na rzeczywistość” w coraz bardziej delikatne sfery naszego życia, łącznie z wątpliwą jakością umiejętnością ukończenia „zakochanych” relacji prostym e-mesem czy wiadomością na internetowych komunikatorze. Swoją drogą ciekaw jestem, kiedy doczekamy się rozwodów e-mailem, bo o weselach on-line w czasie kwarentanny już słyszałem. Spodziewam się także, że znalazłby się amatorzy wirtualnych pogrzebów, tym bardziej, że w internetach są już wirtualne znicze. Wróćmy jednak do tematu tej uwagi, czyli do śmierci i umierania.

Jestem w stanie zrozumieć powody wystawienia poza nawias życia rzeczywistości śmierci w środowiskach ateistycznych. Jestem także w stanie zrozumieć pewne, mniej lub bardziej udane, próby „upiększania” śmierci w tych środowiskach, często powodowane pragnieniem, aby ta trauma była choć trochę znośna, ale niestety pomimo obłożenia trumny wystawnymi kwiatami i zagraniami najświetniejszej muzyki, po wyjechaniu trumny z sali obrzędowej pozostaje pustka i beznadzieja, której nie zagłuszają nawet najpiękniejsze zdjęcia, kwiaty czy widoczki na nekrologu. Śmierć postrzegana tylko w perspektywie życia tu na ziemi jest rzeczywistością straszną i nie podlega to żadnej dyskusji.

(...)

Chciałbym tutaj wrócić do owego bośniackiego wyjaśnienia wspomnianych zielonych nekrologów, które w świecie muzułmańskim przypominają, że właśnie śmierć jest tym najściślejším stykiem rzeczywistości ludzkiej i Bożej, podobnie jak u nas, jest jakby służą, którą przechodzimy z tego, co dočasne do tego, co wieczne. Odchodząc z tego świata, nie wstępujemy przecież do nicości, pustki... Zmartwychwstały Chrystus przeszedł przez rzeczywistość śmierci i pokazał nam, że dalej jest życie a jedna z prefacji pogrzebowych nam przypomina, że „choć zasmuca nas nieunikniona konieczność śmierci, znajdujemy pociechę w obietnicy przyszłej nieśmiertelności” i tuż w kolejnym zdaniu ta sama prefacja przypomina nam, że „życie Twoich wiernych, Panie, zmienia się, ale się

nie kończy”. Jeśli tak właśnie rozumiemy śmierć, cóż w chwili, kiedy przychodzi może być ważniejszego niż odwołanie do Boga? We wspólnocie Kościoła mamy środki, dzięki którym możemy się na spotkanie z Wiecznością przygotować. Mamy sakrament pokuty i pojednania, abyśmy, odchodząc stąd, mieli odpuszczone grzechy, a kiedy nie ma możliwości wyspowiadania się, mamy absolicję generalną, która także przy wyrażeniu żalu za grzechy zabezpiecza odpuszczenie ich wszystkim. Mamy także sakramentalne namaszczenie chorych, które także niesie w sobie dar odpuszczenia grzechów, kiedy nie ma możliwości spowiedzi, mamy wreszcie Komunię św., która ma nas wzmocnić „na drogę” czyli viaticum, kiedy już nadszedł czas tej właśnie drogi. Osobiście myślę, że kiedy czujemy,

że zbliża się odejście kogoś z naszych bliskich, absolutnie postrada sens powtarzanie, że wszystko będzie dobrze a ma prawdziwie głęboki sens zabezpieczenie, aby prawdziwie dobrze rzeczywiście było.

I jeszcze jedno, nie zapominajmy o Krzyżu na nekrologu... Kwiatki, ramki, obrazki, widoczki to tylko kwestia mody i dość szybko zmieniającej się estetyki, Krzyż natomiast jest znakiem Jezusowego zwycięstwa, jest znakiem naszej nadziei, kluczem do wieczności dla każdego z nas i tak jak bośniaccy muzułmanie jasno wskazują na cel swej wiary zielonymi nekrologami, my także chcemy odchodzić na Wieczność w cieniu Krzyża.

Przemek

Knihovnická ochutnávka

Vážení „farní“ čtenáři a příznivci, jsou před námi prázdniny, čas odpočinku. Čas, kdy si do kufru na cestu možná přibalíme i nějakou knížku nebo si dopřejeme večerní skleničku vína s dobrým čtením v ruce. Pro tento čas je snad i pro Vás příznivá zpráva, že **znovu otevíráme farní knihovnu**. Budeme se na Vás těšit v čase, jak jste byli zvyklí, každou neděli od 8:30 – 10:30 hod.

Pro dnešek jsem pro Vás vybrala tyto knížky:

Angelika Pintířová

Padá mi to z nebe

Boromejka Angelika Pintířová, sestra mezi divadlem, médií a pastá-kem, zodpovídá v knižním rozhovoru na různé zvědavé otázky.

Jak může přežít řeholnice v pastáku? Jak se ošetřuje prezident? Jak hovořit o víře v dnešní době? Jaké to bylo, vstou-

pit za komunistů do tajné řehole? Může řeholní sestra sledovat MS v hokeji, pít pivo a být aktivní na Facebooku? Nebo dokonce mít v rozhlase svůj pořad a kamarády mezi předními sportovci? Dotýká se nejen palčivých témat dnešní doby, jako je rozpad rodinných vztahů, dědictví komunismu v nás či výchova delikventní mládeže, ale dává nahlédnout i do svého životního příběhu. Patří do něj šťastné dětství na vesnici, ochotnické divadlo, utajený život řeholnice za komunismu, studium na DAMU, cestování po Sibiři či jízda na koloběžce. Je to příběh řeholnice, které celý život padají z nebe nejrůznější výzvy.

Po období, kdy jsme nevěděli co a jak bude, v období, kdy sucho střídají záplavy a děje se mnoho, co se nám nelíbí, mi padl do oka titul, který jste možná již mnozí četli -

Michael D. O'Brien

APOKALYPSA

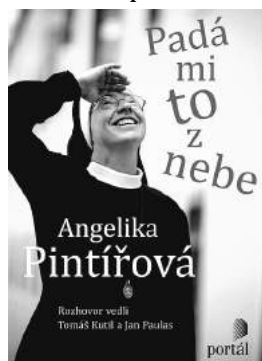
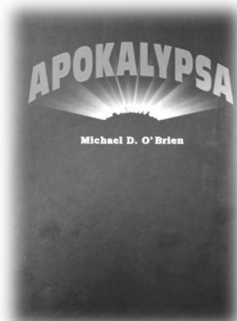
Apokalyptický román, ve kterém autor představuje postavení církve ve společnosti na konci časů. Hlavní

postavou je karmelitánský kněz, otec Eliáš Schäfer, kterého čeká řada těžkých situací a nástrah, které mohou ovlivnit konečný osud církve.

Otec Eliáš je konvertita, původně židovského vyznání. Zažil v dětství hrůzu holokaustu, v mládí úspěch jako přední izraelský politik a právník. Nyní touží strávit zbytek svých dní modlitbou a pokáním v klášterním tichu. Je však Církví vyslán, aby se utkal s nejmocnějším mužem planety, snad Antikristem skrývajícím svou pravou tvář pod maskou mírotvůrce a globálního sjednotitele. Román nenabízí povrchní řešení. Nabízí Kříž, je však svědectvím konečného vítězství světla.

Přeji všem krásný prázdninový čas a hezké čtení, ať už s „naší“ knihou či vypůjčenou „od vedle“.

Regina Bonczková

Téma generálních audiencí: Modlitba

V posledních týdnech se papež František věnuje v katechezích při generálních audiencích hovorům o modlitbě. Bere si na pomoc vzory osobností Bible a jejich stylu modlitby. V poslední katechezi se odkazuje na starozákonního krále Davida, Božího miláčka, autora řady žalmů, pastýře, ale i velkého hříšníka, vraha a kajícího, z jehož rodu pochází Ježíš Kristus. Ve všech životních situacích Davida, tolika protikladných polohách jediné lidské povahy a jediného života, se proplétá modlitba. Papež z jeho života připomněl: „David, který zakusil samotu, ve skutečnosti nikdy nebyl osamocen! A to je podstatná moc modlitby v každém, kdo jí ve svém životě dává prostor. Modlitba zušlechťuje a David je šlechetný, protože se modlí. Když se stane vrahem, modlí se, a díky modlitbě se mu opět vrátí šlechetnost. Modlitba je s to zajišťovat vztah s Bohem, který je člověku opravdovým Druhem na cestě, uprostřed tisíců životních strastí, v dobrém i zlém. Vždycky však modlitba. Děkuji, Pane. Bojím se, Pane. Pomoz, Pane. Odpusť, Pane. Velká je Davidova důvěra, když prchá před pronásledováním, ale nedovolí, aby se jej někdo zastával: „Když mne Bůh pokořil, ví proč.“ Ušlechtilost modlitby nás ponechává v rukou Božích. Tyto ruce probodené láskou jsou jediné bezpečné ruce, které máme.“ Celé katecheze najdete na webu radiovaticana.cz.

Nové invokace Loretánské litanie

Svatý otec o dnu památky Neposkvrněného srdce P. Marie oznámil předsedům národních biskupských konferencí rozšíření invokací Loretánských litaní. Nově jsou z rozhodnutí papeže Františka zařazeno vzývání Panny Marie slovy: „Mater misericordiae“ - Matka milosrdenství, „Mater spei“ - Matka naděje a „Solacium migrantium“ - Útěcha migrantů. Podle dopisu, který napsal prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, kardinál Sarah, tak papež zareagoval na přání mnoha věřících.

Původ Loretánských litaní nacházíme v modlitbách poutníků ke Svatému domu v italském Loretu. Z poloviny 16. století se zachovaly první invokace ke cti Matky Boží připojované za modlitbu růžence, k nimž papež Pius V. po vítězství Svaté ligy v Bitvě u Lepanta připojil titul „Pomocnice křesťanů“. Rozšiřování litaní se tak stalo výsadou Petrových nástupců. Například Benedikt XV. připojil během I. světové války invokaci „Královno míru“, Pavel VI. „Matko církve“ a naposled i Jan Pavel II. v roce 1995 „Královno rodin“.

Podrav těžce zraněnému závodníkovi

Papež František napsal někdejšímu pilotovi Formule 1 Alexovi Zanardimu, který po nehodě z půlky června bojuje o život v sienské univerzitní nemocnici. „Nejdražší Alessandro, váš příběh je příkladem toho, jak znovu zdárně začít po nenadálém zlomu. Skrze sport jste nás učil žít život v první osobě, z postižení jste dokázal vytěžit lekcí lidskosti. Díky za to, že jste dodával sílu těm, kdo o ni přišli. V této tolik bolestné chvíli jsem vám nablízku a modlím se za vás a vaši rodinu. Kéž vám Pán žehná a P. Maria vás chrání,“ vzkazuje papež a připojuje své uznání za schopnost sportovce šířit odvahu také v situacích velkého utrpení. Alex Zanardi spolupracuje s Papežskou radou pro kulturu, která zaštiťuje benefiční dražbu iniciativy „We run together“. Vystupuje zde jako hlavní tvář iniciativy, jejímž cílem je shromáždit fondy na podporu nemocnic v Bergamu a Brescii.

Třiapadesátiletý Alex Zanardi přišel v roce 2001 o obě nohy při těžké nehodě během závodu Formule 1 v německém Lausitzringu. Nepoddal se však ráně osudu a pokračoval jako paralympijský závodník. Získal čtyři zlaté medaile při hrách v Londýně (2012) a v Riu (2016) a osm titulů ve světových pohárech v paracyklstice. V pátek 19. června byl převezen na oddělení intenzivní péče univerzitní polikliniky Santa Maria alle Scotte v Sieně po těžké nehodě, kterou utrpěl na svém handbiku nedaleko města Pienza.

Jana Lokajová

S kolárkem v kuchyni

Úspěšně jsme začali letní prázdniny, a to je čas, který se mi už od útlého dětství spojuje s chutí borůvkových buchet a studeného mléka. Je to první obraz, který se mi vybaví, když slyším slůvko prázdniny. Ty suché písčnaté lesy lemující baltský břeh, plné vysokých borovic v horku letního slunce, fenomenálně vonící rozpálenou pryskyřicí a nepřeborné množství borůvkových keřů obsypaných neskutečným množstvím černých kuliček. Ovšem pouze během dopolední cesty na pláž, odpoledne už po černých kuličkách nebyla ani stopa, dokud nedozrály jejich mladší sestry... a k tomu ta vůně, když večer čerstvé **jagodzianki** vyjžděly z trouby a ty nedočkavé pohledy, kdy konečně těsto zchladne. Prostě prázdniny :)

Na 16 kousků jagodzianek budeme potřebovat:

½ kg mouky, jak na obyčejné kynuté těsto
¼ l mléka
50 g cukru krupice
25 g čerstvých droždí
75 g měkkého másla
1 čajová lžička soli (bez kopečku)
1 vejce
citrónová kůrka sestroutaná z poloviny citrónu

na nádivku:

½ kg borůvek
3 polévkové lžíce moučkového cukru

A navíc ještě 1 vejce a 1 polévková lžíce mléka.

Do vlažného mléka (ne víc než 40st) vmícháme 1 čajovou lžičku cukru, rozdrobené droždí a 4 lžíce mouky, pak odstavíme na nějaké klidné a teplé místo na 10-15 min., aby se droždí probudilo.

Zbytek mouky nasypeme do nějaké větší misky, přidáme zbytek cukru a sůl a promícháme. Následně přidáme vejce, měkké máslo, citrónovou kůrku a už probuzený kvásek z droždí. Těsto vypracujeme ručně nebo mixerm s háky na hnětení těsta. Těsto bude trochu řidší, ale mělo by se odlepovat od ruky. Pak asi na hodinu odstavíme na klidné místo. Objem těsta by se měl zdvojnásobit.

Když těsto vykyne, položíme jej na pracovní desku posypanou moukou a uformujeme váleček, který následně systémem na půl a na půl a zas na půl rozdělíme na 16 kousků. Teď očištěné a umyté borůvky důkladně promícháme s moučkovým cukrem a pak každý kousek těsta uformujeme do tvaru koule. Rozpláceme v rukou, do prostřed dáme polévkovou lžící borůvek s cukrem, těsto přeložíme a břehy slepíme do tvaru půlměsíce. Vytváříme podlouhlou buchtíčku. Hotové buchtíčky položíme na plech vyložený papírem na pečení. Buchtíčky pokládáme spojem dolů a ponecháváme mezi nimi volný prostor. Standardně by se na plech mělo vměstnat 8 kousků. Necháváme ještě 10 min., aby trochu vykynuly a mezitím rozehřejeme troubu na 180st C. (horní a spodní statický ohřev, bez horkovzdušné funkce) a těsně před vložením do trouby pomažeme jagodzianki na povrchu vejcem rozmíchaným s mlékem. Pečeme cca. 20 min. každý plech zvlášť až budou na povrchu dozrálé zlaté. Protože dáváme docela dost nádivky, buchtíčky rady praskají, ale nic jim to na jejich kráse nevezme. Po

upečení necháváme vychladnout, konzumujeme soté, nebo posypané moučkovým cukrem, nebo také jeden hrnek moučkového cukru rozmícháme se dvěma nebo třemi lžícemi vroucí vody, a tak uděláme cukrovou polevu, kterou dáme na povrch každé jagodzianki. Dobrou, letní chuť!

Aha... borůvky můžeme nahradit makovou nebo tvarohovou nádivkou, povidly, klidně i nutellou nebo nějakým jiným, měkkým ovocem.

Przemek

SVATÍ CYRIL A METODĚJ

Každý rok si 5. července připomínáme sv. Cyrila a Metoděje. Tito bratři se od sebe lišili charakterem i nadáním, ale dali se zcela do služby Kristu a stali se apoštoly Slovanů. Přečti si nejprve následující texty, a potom dole do tabulky zatrhni křížkem, co patří k sv. Cyrilovi, co k sv. Metodějovi a co platí pro oba bratry. Pod obrázky pak dopiš jména obou světců.

1. narodil se v Soluni
2. byl schopným právníkem a správcem
3. vytvořil slovanské písmo – hlaholici
4. měl mimořádné jazykové schopnosti
5. pracoval na překladech Písma sv.
6. jeho křestní jméno je Konstantin
7. podle legendy pokřtil knížete Bořivoje
8. obhajoval slovanskou liturgii u papeže
9. sepsal Proglas – předmluvu evangelia

10. byl vysvěcen na arcibiskupa
11. přátelé mu dali přezdívku „filosof“
12. sestavil pro Slovanův zákoník
13. přišel na Velkou Moravu roku 863
14. byl starším z bratrů
15. zemřel a je pochován v Římě
16. našel ostatky sv. Klimenta
17. zcela se věnoval misijnímu poslání
18. jeho ostatky zatím nebyly nalezeny

Kdo?	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
sv. Cyril																		
sv. Metoděj																		
oba bratři																		

Katechetický věstník č. 1-2/2012-13 © Biskupství brněnské

oba bratři: 1, 5, 8, 12, 13, 16, 17

sv. Metoděj: 2, 7, 10, 14, 18

sv. Cyril: 3, 4, 6, 9, 11, 15

Řešení:

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

06.07.2020-06.09.2020

(stav ke dni: 01.07.2020)

po 06.07.	7:00	Pl	
út 07.07.	7:00	Cz	O pomoc v záchraně manželství a v tíživých situacích a za návrat dětí do rodiny
st 08.07.	18:00	Cz	Za + prarodiče, rodiče Ottu a Libuši Blatoňovy, Jaroslava Bartoška a duše v očistci
čt 09.07.	7:00	Cz	Děkovná za všechna přijatá dobrodíní, s prosbou o další Boží požehnání, duchovní posilu a zdraví pro Františku (88 let), Ludvíka (88 let) a Františka (82 let)
	18:00	Pl	Za + Margit Zuczek (5.roczn.+) oraz za + Elżę Strzelczok
pá 10.07.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Hertu Swaczynovou
so 11.07.	7:00	Cz	Za + Josefa Pětivokého (20.výr.+), manželku a za žijící rodinu do ochrany Boží
	18:00	Pl	Za Władysława i Bronisława Kustrów, + rodzinę Samek, Szostek oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
ne 12.07.	7:30	Pl	Za + Alžbětu Brodową, męża, rodziców, wnuczkę Katkę oraz za żyjących członków rodziny
	9:00	Cz	Za + Ilonu Štět'arovou a za + rodiče z obou stran
	10:30	Cz	Za + Josefa Ledwoně (1.výr.+)
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 13.07.	7:00	Pl	Za + Wacława Trubeckiego, jego żonę Annę, rodzeństwo z obu stron, dusze w czyśćcu oraz za żyjących członków rodziny
út 14.07.	7:00	Cz	Za + Boženu Karasovou, jejího manžela, za + rodinu Smigovou a za duše v očistci
st 15.07.	18:00	Cz	Děkovná za 20 let společného života, s prosbou o pože-hná-ní pro celou rodinu
čt 16.07.	7:00	Cz	Za + z rodiny Morawiecové, Wierzoniové, Czaczyńské a za žijící rodiny s prosbou o dar víry a dary Ducha Svatého
	18:00	Pl	Za + Maxmiliana i Stefanię Niezgodów, córkę, wnuczkę, rodziców z obu stron, rodziny Niezgodów, Poloków oraz do Opatrzności Bożej za żyjących członków rodziny
pá 17.07.	7:00	Pl	Za + Josefa Juránka, rodziców, pradziadków oraz za żyjących członków rodziny, prosząc o dar wiary, Boże błogosławieństwo i wstawiennictwo Matki Bożej
	18:00	Cz	Za + Bedřišku Žurovcovou
so 18.07.	7:00	Cz	Za Justína Chudobu, s prosbou o požehnání pro žijící členy rodiny
	18:00	Pl	Dziękczynna za dobrą pracę i otrzymane laski, z prośbą o dary Ducha Świętego, nawrócenie rodziny i łaskę chrztu dla Emilii i Vladěny
ne 19.07.	7:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	9:00	Cz	Na poděkování za 80 let života, s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého
	10:30	Pl	Za + Jindřišku Undasową (niedoż.100), jej męża Adolfa i za całą żyjącą rodzinę
	18:45	Cz	Za + dceru Janu, sestru Aničku, bratra Toníka, rodiče z obou stran, s prosbou o Boží ochranu pro žijící rodinu Šimickovou a Vašíckovou
po 20.07.	7:00	Pl	O nowe powołania kapłańskie i zakonne oraz wytrwałość na tej drodze życia
út 21.07.	7:00	Cz	Za Alojeze Dvořáka
st 22.07.	18:00	Cz	Za + Josefu Toráčovou (2.výr.+), + Josefa Toráče, Rozálii Toráčovou, Ondřeje Toráče a za Marcelu Torákovou
čt 23.07.	7:00	Cz	Děkovná za přijatá dobrodíní u příležitosti 65. narozenin, s prosbou o další Boží požehnání, duchovní posilu a zdraví pro celou rodinu
	18:00	Pl	Za + Alžbětu Bromnikową, + Hanę Bromnikową oraz + Annę Krčmarikową
pá 24.07.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Rudolfa Valíčka (6.výr.+), s prosbou o Boží ochranu pro žijící členy rodiny
so 25.07.	7:00	Cz	Za + Marii Miškářovou
	15:00	Cz/ Pl	Poutní mše sv. v kapli sv. Anny v Darkově
	18:00	Pl	Za naše farní společenství
ne 26.07.	7:30	Pl	Za + Annę Podstawkową, męża Antoniego, + rodziców i rodzeństwo z obu stron
	8:00	Pl	Odpustowa msza św. w kaplicy św. Anny w Raju
	9:00	Cz	Děkovná za 50 let života Petra Drugdy, s prosbou o dar zdraví, víry a pokoj v rodině
	10:00	Cz	Poutní mše sv. v kapli sv. Anny v Ráji
	10:30	Cz	Za + Ervína Wawreczku (10.výr.+), + rodiče a za žijící členy rodiny
	18:45	Cz	Za Annu Branskou, manžela a Josefa Kratinu

po 27.07.	7:00	Pl	
út 28.07.	7:00	Cz	Za žijící i + členy společenství Živého Růžence
st 29.07.	18:00	Cz	Za + rodinu Šuterikovou, Kolaríkovou a Urbaníkovou, s prosbou o upevnění víry žijících členů rodiny
čt 30.07.	7:00	Cz	Děkovná Bohu a Marii za 80 let života, s prosbou o Boží požehnání a zdraví do dalších let pro celou žijící rodinu
	18:00	Pl	Za + Leopolda Janusza (40.roczn.+), jeho + žonę (3.roczn.+) oraz za rodziców z obu stron, prosząc o opiekę Bożą i Panny Maryi Frysztackiej dla żyjącej rodziny
pá 31.07.	7:00	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 01.08.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za + Jana i Genowefę Zaiger, + Wilhelma i Annę Macura oraz za żyjącą rodzinę, z prośbą o zdrowie, opiekę i wstawiennictwo Matki Bożej Frysztackiej
ne 02.08.	7:30	Pl	Za + z rodziny Parchańskich, Faranów, Tomiczków i dusze opuszczone
	9:00	Cz	Děkovná za 80 let života, s prosbou o Boží požehnání a za + příbuzného kněze (100.výr. narození)
	10:30	Pl	Za + rodziców Alexandrę i Alojzego Bonczków, Terezię i Josefa Polaków, syna Josefa, z prośbą o Boże błogosławieństwo, dar zdrowia oraz orędownictwo Panny Maryi Frysztackiej dla całej żyjącej rodziny
	18:45	Cz	Za žijící a + členy Františkánského řádu, s prosbou o požehnání pro jejich rodiny
po 03.08.	7:00	Pl	Za + Karola i Stefanię Owczarzy, + syna Erwina, z prośbą o obfitość łask Bożych dla żyjących członków rodziny
út 04.08.	7:00	Cz	Za + Karla Ledvoně, jeho + manželku Marii a + syna Jana, s prosbou o Boží požehnání pro žijící rodinu Drzyzgovou a přímluvu Panny Marie Fryštátské
st 05.08.	18:00	Cz	Za + členy rodiny Francírkové a za duše v očistci
čt 06.08.	7:00	Cz	O pomoc v záchraně manželství a v tíživých situacích a za návrat dětí do rodiny
	18:00	Pl	Za rodzinę Hanzlików oraz dusze w czyśćcu
pá 07.08.	7:00	Pl	Za + Wiesława Palosza (6.tydzień po śmierci)
	18:00	Cz	Za + Kristinu Holáskovou
so 08.08.	7:00	Cz	Za + Gretu Morawiecovou (10.výr.+) a celou rodinu Morawiecovou a Morcinkovou
	18:00	Pl	Za + Jana i Helenę Böhmów oraz + Edwarda Galuszkę
ne 09.08.	7:30	Pl	Za + syna Mariana Wierzgonia oraz za żyjących i + członków rodziny Pała i Wierzgoń
	9:00	Cz	Za + Marii Ruskovou, syna, zete a rodinu Ruskovou, s prosbou o Boží požehnání pro žijící rodinu a přímluvu Panny Marie
	10:30	Cz	Děkovná za dar života, s prosbou o Boží požehnání do dalších let a dar víry pro děti a vnoučata
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 10.08.	7:00	Pl	Za + Marię Wilczek, męża Henryka, dwóch zięciów oraz za całą żyjącą i + rodzinę
út 11.08.	7:00	Cz	Za + rodiče a bratra Ondruškovy a za celou žijící rodinu
st 12.08.	18:00	Cz	Za + kmotry Slavku a Kamilu Chupánovy
čt 13.08.	7:00	Cz	Za + Boženu Wachtarczykovou, manžela, sestru, rodiče z obou stran a za žijící rodinu o dar víry, Boží požehnání a ochranu Matky Boží
	18:00	Pl	Za + příbuzného
pá 14.08.	7:00	Pl	O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
	18:00	Cz	Za + Davida a Michala Opattovy, Olgu Grittnerovou a Valérii Valečkovou
so 15.08.	7:00	Cz	Za + Emilií a Pavla Štefkovy a duše v očistci
	8:00	Pl	Dziękczynna za otrzymane łaski z okazji 60. urodzin, 70. urodzin i 80. urodzin oraz do Opatrzności Bożej, prosząc o dalszą opiekę
	18:00	Pl	Za + Romana Linzera, Franciszka Krajczę, żonę Malgorzatę i rodziców z obu stron
ne 16.08.	7:30	Pl	Za + Annę i Józefa Pietrów, zięcia Andrzeja oraz za + z rodziny Pietrów, Zwierzynów, Koźdoniów i Borczów
	9:00	Cz	Za + Marii Folwarcznou (20.výr.+), manžela Jana, dceru Markétu a zete
	10:30	Pl	Za + Antoniego Brodę (niedoż.90), + Zdenka Peszla (niedoż.85), + Karla Maisnera (niedoż.85) oraz do Opatrzności Bożej za całą żyjącą rodzinę
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 17.08.	7:00	Pl	Za + Jana i Marię Kurdzielów oraz za Jana Zimana
út 18.08.	7:00	Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání a vytrvalost na této životní cestě
st 19.08.	18:00	Cz	Za + Václava Popiolka (5.výr.+ , nedoż.70), s prosbou o jeho spásu
čt 20.08.	7:00	Cz	Děkovná za 70 let života a 50 let manželství, s prosbou o zdraví, dar víry pro manžela, syny a jejich rodiny a o Boží požehnání a přímluvu Matky Boží
	18:00	Pl	Za + Marię i Leona Nowaków, ich syna Emila oraz żyjących członków rodziny Nowaków

pá 21.08.	7:00	Pl	Za + Henryka Burka, žonę Elżbietę, syna Władysława, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla żyjacej rodziny
	18:00	Cz	Děkovná za přijatá dobrodiní, s prosbou o Boží ochranu, požehnání, pomoc ve studiu dcery a v zaměstnání rodiny, za obrácení, věrnost Bohu, zdraví a mír
so 22.08.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	
ne 23.08.	7:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	9:00	Cz	Děkovná za dar života u příležitosti 80. narozenin a 55. narozenin dcery, s prosbou o Boží požehnání, zdraví a ochranu Panny Marie Ustavičné pomoci
	10:30	Cz	Za Ericha Hlaviczku (nedož.88), jeho bratra Alfréda Hlaviczku (nedož.92)
	18:45	Cz	Za + Františka Nalewajku, jeho ženu Marii, bratry Mirka a Bronislava, za sestru Eriku a rodiče z obou stran
po 24.08.	7:00	Pl	
út 25.08.	7:00	Cz	Za žijící i + členy společenství Živého Růžence
st 26.08.	18:00	Cz	Za + Annu Gargalíkovou, manžela Františka, syna Ferdinanda a za dceru Irenu s rodinou
čt 27.08.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	Za + Zofię i Wincentego Foltynów oraz za syna Karola
pá 28.08.	7:00	Pl	Za + Józefa i Rozalię Puchalów oraz dziękczynna za życiowe jubileusze w rodzinie
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 29.08.	7:00	Cz	Za + děkana Karla Blahuta (30.výr.+) a za + sestry
	18:00	Pl	Za Emilię i Franciszka Derlichów, + z rodziny Derlichów, Bijoków i Burków
ne 30.08.	7:30	Pl	Za + Józefa Podstawkę, jeho žonę, braci, szwagierki oraz rodziców z obu stron
	9:00	Cz	Děkovná za 40 let manželství, s prosbou o Boží požehnání do dalších let
	10:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	18:45	Cz	Za + Miroslava Beneše (1.výr.+), žijící členy rodiny do ochrany Boží, s prosbou o přimluvu Panny Marie
po 31.08.	7:00	Pl	
út 01.09.	7:00	Cz	
st 02.09.	18:00	Cz	Za + Ludmilu Židkovou (5.výr.+), manžela a žijící členy rodiny do ochrany Boží
čt 03.09.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	Za + Walerię Sikorową, męża, rodziców z obu stron, rodziny Niezgodów, Wierboców, Brózdów, dusze opuszczone oraz w pewnej intencji
pá 04.09.	7:00	Pl	Za + Marię i Jana Golasowskich, Zofię oraz + członków rodziny Golasowski, Fukala i Walica
	18:00	Cz	Děkovná za přijatá dobrodiní, s prosbou o Boží ochranu a zdraví, za žijící a + rodiče a příbuzné z obou stran, za duše v očistci a za mír
so 05.09.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za + rodiče Jana a Bronislavu Uherkovy, + Anežku a Ferdinanda Masaříkovy, + Miroslava Masaříka, + Marii a Aloise Trzaskalikovy, za duše v očistci a do ochrany Boží a Panny Marie Fryštátské za žijící členy rodiny
ne 06.09.	7:30	Pl	Za žijících i + członków czesko-polskiego chóru parafialnego, + dyrygentów: Alojzego Kunschke, pani Tureczkową, z prośbą o zdrowie dla Józefa Kunschke
	9:00	Cz	Za + P. Stanisława Jochymka, brata Jana z małžonką oraz za ich rodziców
	10:30	Cz	Za zemřelé horníky a jejich rodiny
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné

v úředních hodinách ve farní kanceláři!

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Do odvolání jsou všechny mše svaté v hlavní lodi farního kostela

Co nás čeká..a nemine

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (cz), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (pl) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 07.08., 04.09. – eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní (pl) a večerní (cz) mši svaté. Od 17:00 možnost svátosti smíření. Vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díky nebude.

Návštěvy nemocných:

pátek 07.08. dopoledne (zhruba od 9:00)

pátek 04.09. dopoledne (zhruba od 9:00)

Ve dnech **18.-25.07.2020** se bude konat **farní tábor** pro děti od 1. do 6. třídy ZŠ v Domečku v Pohoří.

V sobotu **25.07.** bude **pouť v kapli sv. Anny v Darkově**.
Poutní mše sv. bude **v 15:00 (cz/pl)**.

V neděli 26.07. bude **pouť v kapli sv. Anny v Ráji**.
Poutní mše sv. budou v **8:00 (pl)** a **10:00 (cz)**.
Odpoledne, v **15:00** bude pobožnost se svátostným požehnáním.

Ve dnech **08.08.-15.08.2020** se bude konat **ministrantský tábor** v Milíkově.

V neděli 23.08. bude v kostele Narození Panny Marie v Orlové sloužit **primiční mši svatou o. Patryk M. Rygiel, OFMConv.** Na tuto slavnost všechny srdečně zve. Podrobnosti budou zveřejněny.

Ve čtvrtek 20.08. se v kostele sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech uskuteční **setkání s autorkou knihy Šikmý kostel, Karin Lednickou**. Podrobnější informace budou zveřejněny.

V neděli 30.08. během mše sv. v **9:00** a **10:30** kněží **požehnají dětem aktovky a školní pomůcky**.

Po celou dobu letních prázdnin je **farní kancelář** otevřená pouze **v pondělky 9:30-11:00** a **čtvrty 15:00-16:00**.

Případné změny budou uvedeny v ohláškách.

Liturgický kalendář:

sobota 11.07. – svátek sv. Benedikta, opata,
patrona Evropy

7:00 (cz)

středa 15.07. – památka sv. Bonaventury, biskupa
a učitele církve

čtvrtek 16.07. – svátek Výročí posvěcení katedrály

7:00 (cz), 18:00 (pl)

pátek 17.07. – památka Panny Marie Karmelské

středa 22.07. – svátek sv. Marie Magdaleny

18:00 (cz)

čtvrtek 23.07. – svátek sv. Brigity, řeholnice,
patronky Evropy

7:00 (cz), 18:00 (pl)

sobota 25.07. – svátek sv. Jakuba, apoštola

7:00 (cz)

pondělí 27.07. – památka sv. Gorazda a druhů

středa 29.07. – památka sv. Marty

pátek 31.07. – památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

sobota 01.08. – památka sv. Alfonsa Marie z Liguori,
biskupa a učitele církve

úterý 04.08. – památka sv. Jana Marie Vianneye,
kněze

čtvrtek 06.08. – svátek Proměnění Páně

7:00 (cz), 18:00 (pl)

sobota 08.08. – památka sv. Dominika, kněze

pondělí 10.08. – svátek sv. Vavřince, jáhna
a mučedníka

7:00 (pl)

úterý 11.08. – památka sv. Kláry, panny

pátek 14.08. – památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho,
kněze a mučedníka

sobota 15.08. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie
– *doporučený svátek*

pátek: 18:00 (cz)

sobota: 7:00 (cz), 8:00 (pl), 18:00 (pl)

čtvrtek 20.08. – památka sv. Bernarda, opata
a učitele církve

pátek 21.08. – památka sv. Pia X., papeže

sobota 22.08. – památka Panny Marie Královny

pondělí 24.08. – svátek sv. Bartoloměje, apoštola

7:00 (pl)

úterý 25.08. – památka bl. Metoděje Dominika Trčky,
kněze a mučedníka

středa 26.08. – památka sv. Benedikta, Jana, Matouše,
Izáka a Kristina, mučedníků

čtvrtek 27.08. – památka sv. Moniky

pátek 28.08. – památka sv. Augustina, biskupa
a učitele církve

sobota 29.08. – památka Umučení svatého Jana Křtitele

čtvrtek 03.09. – památka sv. Řehoře Velikého, papeže
a učitele církve

Rozpis mší svatých

*Za nová kněžská a řeholní
povolání a vytrvalost na
této životní cestě /
O nowe powołania
kapłańskie i zakonne oraz
wytrwałość na tej drodze
życia*

na 2. pololetí roku 2020

po 20.07. 7:00 *Marek* Pl

út 18.08. 7:00 Cz

po 14.09. 7:00 Pl

pá 16.10. 18:00 Cz

pá 20.11. 8:00 Pl

st 16.12. 17:00 *Marek* Cz

Rozpis mší svatých

*Za žijící i + členy spole-
čenství Živého Růžence /
Za żyjących i + członków
wspólnoty Żywego
Różańca*

na 2. pololetí roku 2020

út 28.07. 7:00 Cz

út 25.08. 7:00 Cz

pá 02.10. 7:00 Pl

út 20.10. 7:00 Cz

so 07.11. 17:00 Pl

út 08.12. 6:30 Cz

Rozpis mší svatých

*Za ochranu lidského
života od početí
do přirozené smrti /
O poszanowanie życia
ludzkiego od poczęcia
do naturalnej śmierci*

na 2. pololetí roku 2020

čt 02.07. 7:00 Cz

pá 14.08. 7:00 Pl

út 08.09. 7:00 Cz

pá 09.10. 7:00 Pl

út 17.11. 8:00 Cz

po 07.12. 6:30 Pl

Několik pohledů z péče

o farní včelstvo :)

Pierwsza Komunia Święta 21.06.2020

První svaté přijímání 28.06.2020